

R nova
scena MA
TEATR MUZYCZNY.COM

Berlin

CZWARTA RANO

Berlin

CZWARTA RANO

Scenariusz i reżyseria
Łukasz Czuj

Tłumaczenia
Artur Kożuch, Michał Chludziński

Teksty
Kurt Tucholsky, Friedrich Holländer, Frank Wedekind, Mischa Spoliansky,
Joachim Ringelnatz, Marcellus Schiffer, Artur Gold, Rudolf Aleksander Schröder

Muzyka
Friedrich Holländer, Henry Krtschil, Frank Wedekind, Hugo Wiener,
Rudolf Nelson, Mischa Spoliansky, Andrzej Włast, Jan Jarczyk, Marcin Partyka

Aranżacje i kierownictwo muzyczne
Marcin Partyka

Scenografia i kostiumy
Elżbieta Rokita

Choreografia
Paulina Andrzejewska

Charakteryzacja i fryzury
Kajetan Góra

Występują
Katarzyna Zielińska
Kacper Kuszewski
Anna Głogowska
Rafał Maserak

Zespół The Jobers
Marcin Partyka - instrumenty klawiszowe
Sebastian Feliciak - saksofony
Piotr Aleksandrowicz - gitary
Piotr Filipowicz - gitara basowa
Kuba Szydło - perkusja

Realizacja
Monika Gołębiowska - kierownik produkcji
Miroslaw Bestecki - realizacja dźwięku
Damian Białorudzki - realizacja światła
Monika Bestecka, Monika Gołębiowska - inspicjentki

Co się wydarzyło o czwartej rano?

Nasza muzyczna podróż czerpie inspirację z atmosfery nasączonych dymem i absyntem knajp Berlina, Monachium, Wiednia i Zurychu, tam gdzie na początku XX stulecia kompozytorzy, poeci, pieśniarze i aktorzy stworzyli zupełnie nową formę sztuki: KABARET!

Łącząc towarzyską zgrywę z poważną twórczością artystyczną, dali początek zjawisku, które całkowicie odmieni piosenkę, teatr, literaturę, kulturę. Znaleźli dla siebie azyl, przestrzeń wolności, gdzie w nieskrępowany sposób mogli żartować i drwić z rzeczywistości, mogli wzruszać, a w końcu inicjować rewolucje artystyczne. To z piwnicy Cabaretu Voltaire wyszli dadaści i surrealiści, wiele lat później z piwnic kabaretu francuskiego wyrosł teatr absurdu. To w Piwnicy pod Baranami przez całe lata chronił się duch wolnej sztuki i mit krakowskiej bohemy.

Kabaret to przecież nie tylko miejsce czy gatunek sztuki, to przede wszystkim „stan ducha”. Wszyscy zarażeni nim, naznaczeni ideą nocnych wariacji, stają się zupełnie innymi ludźmi. Mit kabaretu jest mitem innego życia, oderwanego od codziennych powinności, na bocznych torze. W kabarecie wolno więcej, ale też żyje się tutaj szybciej i intensywniej. Artyści i widzowie znajdują się obok siebie na wyciągnięcie ręki, na rzut papierowym kotylionem. Aktorzy zmieniają maski i kostiumy, wcielają się w najdziwniej-

sze postacie, bawią się tożsamością płciową. Kabaret to jednocześnie wielki tygiel muzycznych stylów i inspiracji - tak różny, jak różne są osobowości poetów i kompozytorów. A dla niemieckiego kabaretu pisali najlepsi: Kurt Tucholsky, Friedrich Holländer, Frank Wedekind, Mischa Spoliansky, Hugo Wiener, Joachim Ringelnatz, Marcellus Schiffer. W kabarecie występowały największe gwiazdy nie tylko teatru, ale i kina - Marlena Dietrich czy Kurt Gerron.

Wybieramy się w podróż ich tropem, w poszukiwaniu ducha tamtego czasu. Nie po to jednak, aby go rekonstruować, ale z naszą współczesną wrażliwością muzyczną, naszymi emocjami - stworzyć własny remiks, wariację na temat. Budujemy miejsce, w którym uruchamia się wyobraźnia, a czas traci kontury. Sięgamy do - coraz rzadziej obecnej dziś na scenach - piosenki literackiej, aby zatrzymać się wokół opowieści zapisanych w piosenkach, poszukać jej odbicia w dzisiejszym czasie. Nasza impresja jest prosta: dwoje aktorów, dwoje tancerzy, zespół muzyczny i nocna knajpa. Tutaj może zdarzyć się wszystko, przy barze kłębią się namiętności, zza drzwi wyłaniają się nocne stwory, zawiedzeni kochankowie, mordercy. W tle sączy się współcześnie brzmiąca muzyka, ale niech to nikogo nie zwiedzie - nuty w większości pochodzą z tamtego czasu. Ich siła polega na ponadczasowości.

Łukasz Czuj

Łukasz Czuj

reżyser, scenarzysta, redaktor pism artystycznych, projektant wystaw multimedialnych.

Studiował na Wydziale Filologii Polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (specjalność teatrologia) oraz na Wydziale Reżyserii Dramatu PWST w Krakowie. Twórca ponad 40 spektakli dramatycznych, widowisk plenerowych, muzycznych, programów telewizyjnych, realizowanych w oparciu o własne scenariusze. Założyciel i dyrektor Centrum Dramaturgii Polskiej w Krakowie (1996-2000). Redaktor naczelny i wydawca periodyków artystycznych: „Krakowski Kurier Kulturalny” (1991-1992), „Szkice” – pismo artystyczne (1992-1994), „Dramaturgia Polska” (1997-2000). Autor scenariuszy i reżyser autorских przedsięwzięć teatralnych, w tym głośnej trylogii opartej na tekstach rosyjskich Oberiutów („Tango Oberiu 1928”, „Sen pogodnego karalucha”, „Symfoniczna wazelina 1917”), a także „Opowieści Jedenastu Katów” (Teatr Ludowy w Krakowie), „Balu u Wolanda” według Bulhakowa z Maciejem Maleńczukiem (Teatr Rozrywki w Chorzowie), „Królowej Nocy” i „La dolce NRD” z Januszem Radkiem, „Rewizora” według Gogola (Teatr Polski w Bielsku-Białej), „Pana Kazimierza” – muzycznej historii z Krakowa z tekstami Michała Zabłockiego, spektaklu „Ślekiar! Tańce polskie w tonacji punk” (Teatr Łaźnia Nowa), jak również „Cafe Panika” i „Dawno temu w Odessie” (Teatr Współczesny we Wrocławiu) oraz „Leningrad” (Teatr Piosenki CS Impart Wrocław). Twórca filmu dokumentalnego „Tramwaj wspomnień” z muzyką grupy KROKE. Współautor projektu plastycznego oraz inscenizacji multimedialnej wystawy narracyjnej „Kraków – czas okupacji” w Fabryce Schindlera – wielokrotnie nagradzanej, między innymi nagrodą „Sybilla 2010” za wydarzenie muzealne roku.

Krótką historia kabaretu niemieckiego

Historia kabaretu niemieckiego zaczyna się od wydanego pod koniec roku 1900 zbioru wierszy „Deutsche Chansons” ówczesnych poetów, m.in. Bierbauma, Dehmela, Falke'a, Lillencorna, Schrödera i Wolzogeny. Były one załączkiem repertuaru dla kabaretu literackiego.

18 stycznia 1901 roku w teatrze przy Aleksanderplatz w Berlinie Ernst von Wolzogen otwiera kabaret Buntes Theater (Kolorowy Teatr), zwany przez niego Überbrettl (Nadszcena). Wolzogen był wyznawcą filozofii Nietzschego, stąd też druga, potoczna nazwa kabaretu, odnosząca się bezpośrednio do jego idei nadludzi, których chciał pokazywać na swojej Nadszcenie.

12 kwietnia 1901 roku w gospodzie Pod Złotym Jeleniem w Monachium zainaugurował swoją działalność najstawniejszy niemiecki kabaret literacki pod nazwą Elf Scharfrichter (Jedenastu Katów). Do założycieli kabaretu, którzy występowali pod pseudonimami, należeli m.in. pisarz Leo Greiner (Dionysius Tod), reżyser i aktor Otto Falckenberg (Peter Luft), malarz i grafik Ernst Neuman (Kaspar Beil), muzyk Richard Weinhöpel (Hannes Ruch) i francuski dziennikarz oraz piosenkarz Marc Henry (Balthasar Starr), który występował w paryskim kabarecie Chat Noir. I tylko on posiadał kabaretowe doświadczenie. Najważniejszym twórcą i wykonawcą w kabarecie Elf Scharfrichter był Frank Wedekind. Piosenki, które napisał i śpiewał przy akompaniamencie gitary, różni artyści wykonywali później na prawie wszystkich scenach kabaretowych w Niemczech, Austrii i Szwajcarii. Po zamknięciu kabaretu Elf Scharfrichter wszyscy odczuwali dotkliwie jego brak. Jedną z kelnerek, słynna później piosenkarka Kathi Kobus, założyła własną kawiarnię pod nazwą Simplicissimus.

W tym samym czasie, co Buntes Theater otworzył swoją scenę drugi słynny berliński kabaret Schall und Rauch (Dźwięk i dym), którego założycielami byli jedni z największych niemieckich aktorów: Max Reinhardt, Friedrich Kayssler i Martin Zickel. Z czasem satyra zaczęła znikać z repertuaru kabaretu i już w maju 1902 roku Max Reinhardt przekształcił go w Kleines Theater (Teatr Mały), który stał się miejscem narodzin teatralnego ekspresjonizmu i początkiem wielkich sukcesów Reinhardta jako reżysera i reformatora teatru.

5 stycznia 1906 przy Ballgasse w Wiedniu otwarto kabaret Nachlicht (Nočna Latarnia). Dokonano się to przy wsparciu miejscowej bohemy artystycznej m.in. Egona Friedella, Carla Hollitzera, Roda Rody, Petera Altenberga, Adolfa Loosa i Karla Krausa oraz byłych twórców Elf Scharfrichter. W repertuarze znalazły się znane numery z Elf Scharfrichter, jak i nowe teksty Wiedeńczyków.

Bohema artystyczna Monachium spotykała się przede wszystkim w gospodzie Dichtelei, tam w kabarecie Fledermaus (Nietoperz) zadebiutował jako poeta i dramaturg Oskar Kokoschka. Wykonywał on figury i tzw. ruchome obrazy do teatryku cieni, a także drzeworyty, które zamieszczano w programach wydawanych przez Wiener Werkstätte. Po 1909 roku kabaret przekształcono w operetkę i teatr rewii.

Wielu artystów podczas I wojny światowej zdecydowało się na emigrację. Związani z niemieckimi kabaretami Emmy Hennings i Hugo Ball 5 lutego 1916 roku w Zurychu zainaugurowali Cabaret Voltaire, który przeszedł do historii jako miejsce narodzin nowego kierunku w sztuce – dadaizmu. Kabaret ten miał międzynarodową obsadę. Z Niemiec pochodził jeszcze Richard Huelsenbeck, Tristan Tzara i Marcel Janko przyjechali z Rumunii, Hans Arp z Francji, Marceli Słodki z Polski.

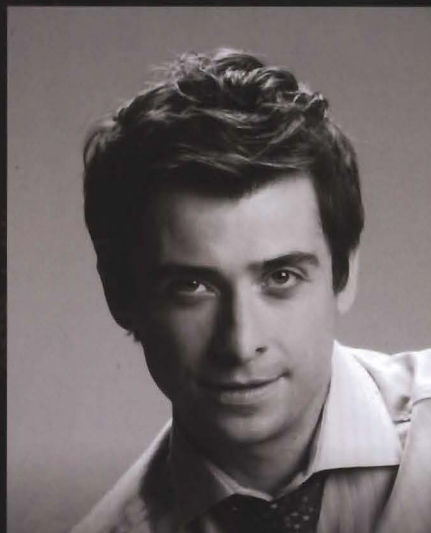
Po kapitulacji Niemiec, nastroje w kraju nie były najlepsze. W tej sytuacji Max Reinhardt reaktował swój dawny kabaret Schall und Rauch. Pojawili się w nim nowi autorzy: Klambund, Kurt Tucholsky, Friedrich Hölländer, piszący zarówno teksty jak i muzykę, oraz kompozytor Mischa Spoliansky. Do dnia dzisiejszego należą do najbardziej znanych twórców tego gatunku. W Schall und Rauch udzielali się aktywnie berlińscy dadaści. Walter Mehring był autorem wielu parodi, które odgrywano w formie teatryku lalkowego. Lalki i scenografię projektował Georg Grosz. Od września 1920 roku występował także Joachim Ringelnatz, dawny współtwórca kabaretu Simplicissimus. Gwiazdą kabaretu i wspólną interpretatorką piosenek Friedricha Hölländera była jego żona i muza Blandine Ebinger.

Kabaret Schall und Rauch to ostanía scena kabaretu literackiego. Działające w latach dwudziestych i trzydziestych wielkie teatry rewiiowe nastawione były przede wszystkim na rozrywkę. Dojście do władzy Adolfa Hitlera w 1933 roku definitywnie zamknęło dzieje ówczesnego kabaretu niemieckiego.

Katarzyna Zielińska

Ukończyła krakowską PWST. Wychowanka Stawy Przybylskiej. Już w czasie studiów występowała na deskach krakowskich teatrów, m.in. w Teatrze Ludowym, gdzie grała m.in. w spektaklach muzycznych i musicalach: „Wieczór kawalerski”, „Królowa przedmieścia”, „Siostry Parry”, „Minnesota blues”, „Berlińska rewia kabaretowa” i „Błysk rekina”. W Warszawie debiutowała w musicalu „Złe zachowanie” Andrzeja Strzeleckiego; gra m.in. w Teatrze Komedii („Podwójna rezerwacja”, „Lewe interesy”), na Novej Scenie TM ROMA („Zdobyc, utrzymać, porzucić”), Teatrze Rampa („Wielka woda”, „Brat naszego Boga”) i Teatrze Syrena („Wirtualne serce”, „Stalowe magnolie”). Wystąpiła m.in. w filmach: „Córy szczęścia”, „Ostatni Klezmer”, „Rys”, „Mój Nikifor”, „Dzień świra”, „Och, Karol 2”, „Listy do M”. Popularność i sympatię widzów, zdobyła grając w serialu „Barwy szczęścia” i jako kapitanka jednej z drużyn programu „Kocham Cię Polsko” w TVP 2. Oprócz aktorstwa, jej pasją jest śpiewanie. Ponieważ zna język jidysz, Jacek Cygan i Leopold Kozłowski zaprosili artystkę do udziału w spektaklu pieśni żydowskich oraz do nagrania solowych piosenek na płytę „Leopold Kozłowski i przyjaciele”. Płyta uzyskała status złotej. Jest laureatką Nagrody Publiczności na Festiwalu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu i nagrody Telekamery 2011 w kategorii „Aktorka”. Na Festiwalu im. Agnieszki Osieckiej otrzymała Nagrodę Publiczności, Dziennikarzy i Nagrodę Prezydenta Miasta Warszawy. Wielką miłością Katarzyny jest kabaret i gra na fortepianie.

Kacper Kuszewski

Absolwent Liceum Muzycznego w Bydgoszczy oraz Akademii Teatralnej w Warszawie. Debiutował w wieku 13 lat rolą Gavroche’a w musicalu „Les Misérables” w Teatrze Muzycznym w Gdyni. Współpracował z Teatrem Narodowym, warszawskim Teatrem Polskim, Teatrem Scena Prezentacje oraz z Kabaretem Olgi Lipińskiej. Ma w dorobku ponad 30 ról dubbingowych. Od 12 lat gra Marka Mostowiaka w serialu „M jak miłość”. W 2007 roku ukończył studia Master of Arts in Acting na Uniwersytecie w Manchesterze. Obecnie jest aktorem Teatru Pieśń Kozia we Wrocławiu.

Anna Głogowska

Tancerka najwyższej międzynarodowej klasy tanecznej „S” w stylach standard i latinoamerykańskim. Trzykrotna Mistrzyni Polski, dwukrotna finalistka Mistrzostw Świata i wicemistrzyni Europy w South American Show Dance. Uczestniczka dziewięciu edycji popularnego programu telewizji TVN „Taniec z Gwiazdami”. Zwycięczyni ostatniej, XIII edycji, u boku gwiazdy - aktora Kacpra Kuszewskiego.

Rafał Maserak

Reprezentant najwyższej tanecznej klasy „S”, trzykrotny wicemistrz Polski w tańcach latinoamerykańskich i standardowych. Zwycięzca i finalista turniejów zagranicznych Gold Master we Włoszech, Paris Open, Austrian Open oraz Russian Open. Reprezentant Polski na festiwalach tańca w Blackpool, German Open, International, UK, Allassio. Przygodę z telewizją rozpoczął jako dziecko, biorąc udział w koncertach m.in. z Majką Jeżowską, w programach „5-10-15”, „Rower Błażeja”, następnie w festiwalach w Sopocie, Opolu, podczas Eurowizji oraz Sylwestrów z Jedyńką. Popularność zdobył dzięki udziałowi w programie „Taniec z Gwiazdami”. Wystąpił w jego jedenastu edycjach tańcząc m.in. z Małgorzatą Foremniak, Aleksandrą Kwasińską, Katarzyną Figurą, Omeną Mensah i Katarzyną Zielińską. Dwukrotnie zajął pierwsze miejsce zdobywając Kryształową Kulę w parze z Anną Muchą i z Julią Kamińską. Występował w Teatrze Wielkim w „Traviacie” w słynnej inscenizacji Mariusza Trelińskiego. Wraz z grupą tancerzy stworzył spektakl „Lady Fosse”, który granym był w Teatrze Capitol. Brał udział w licznych przedsięwzięciach telewizyjnych - jako reporter wakacyjnego programu TVN „Projekt Plaża”, uczył tańczyć Joannę Lisowską w „Prywatnym instruktora tańca”, zasiadał w jury programu „Hot or not” na antenie VIVA Polska, grał epizody w serialach. Na co dzień jest instruktorem tańca w szkole Egurolla Dance Studio, gdzie prowadzi zajęcia z latino i innych stylów tanecznych.

ROMA

TEATR MUZYCZNY

Sponsorzy

TRIGON
DOM MAKLERSKI

Kazar

Partnerzy spektaklu

Katarzyna Zielińska
Green Productions

artist
management
filipmecner

Patroni medialni

Clear Channel

gazeta
WYDZIAŁ

metro

flesz
publicyści & artyści

TeleTydzień

Radio PiN

Plejada

onet.

NOVA SCENA Teatru Muzycznego ROMA

Dyrektor naczelny i artystyczny **WOJCIECH KĘPCZYŃSKI**

Zastępca dyrektora naczelnego **EWA BARA**
Opiekun artystyczny **NOWEJ SCENY JERZY SATANOWSKI**
Kierownik literacki **DANIEL WYSZOGRODZKI**

Manager **NOWEJ SCENY MONIKA GOŁĘBIEWSKA**

Główna księgowa **BARBARA IWANOWSKA**
Radca prawny **EWA MALINOWSKA**,
AGNIESZKA KĄDZIELA-PIASECKA
Kierownik działu administracyjno - gospodarczego
ELŻBIETA SZYMONIAK

Kierownik działu PR **JUSTYNA ŻAK**
Specjalista ds. PR, webmaster **MICHAŁ KULISIEWICZ**
Specjalista ds. PR **MARTA KUDŁA**
Grafik komputerowy **KAROL MAŃK**
Kierownik działu sprzedaży **MAREK MATYSIAK**
Zastępca kierownika działu sprzedaży
AGNIESZKA SZYMONIAK
Obsługa widowni **TORRE EVENTI**

Kierownik działu technicznego **ANNA WAŚ**
Kierownik sceny **MAREK DYLEWSKI**
Obsługa techniczna sceny **LPB GRZEGORZ ZYŚK**
Główny brygadier sceny **SEBASTIAN TRACZ**
Rekwizytor **ARKADIUSZ TALMA**

Kierownicy pracowni krawieckich
BARBARA LENDZION, **ARTUR FREL**
Pracownia modelatorska **ARTUR KAROLAK**,
MIECZYŚLAW SZYMONIAK
Pracownia stolarska **JAN KULAWIUK**

Charakteryzacja **ATELIER KAJETAN GÓRA**
Garderobiana **CZESŁAWA PRYKIEL**

Redakcja programu **MARTA KUDŁA**, **DANIEL WYSZOGRODZKI**
Projekt plakatu, oprawa graficzna i skład **KAROL MAŃK**
Zdjęcia **JACEK GRĄBCZEWSKI**
Make up, fryzury **ERYKA SOKÓLSKA**
Kostiumy **JOLA CZAJA**

Specjalne podziękowania dla:

Pana Jerzego Gotowskiego i Magdy Mousson-Lestang za miłość do Teatru.

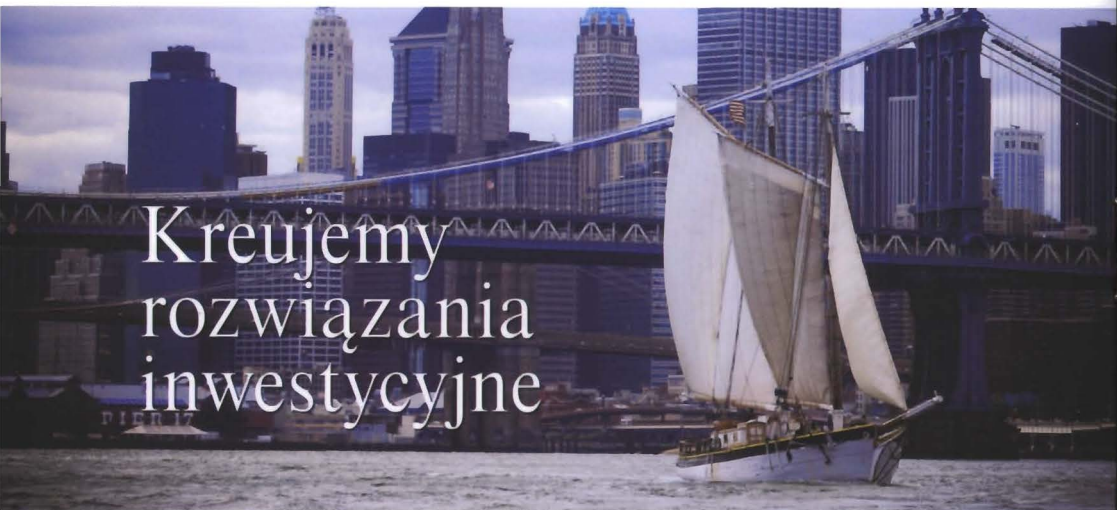
Pana Wojciecha Kępczyńskiego za wsparcie, życzliwość i gościnność.

Filipa Mecnera za wiarę w to, że wszystko da się zrobić.

Eryki, Jacka, Joli, Tomka i Daniela za kabaretową sesję zdjęciową, za wsparcie inspiracje i profesjonalną realizację.

i wszystkich bliskich, którzy nas wspierali – gdyby nie Wy, tego spektaklu by nie było.

Kreujemy rozwiązania inwestycyjne

Investment Banking · Asset Management · Wealth Management

www.trigon.pl

Kazar

www.kazar.pl